

INNO ACÀTHISTOS alla Divina Madre

* * *

Quest'inno, d'ordinario, ha luogo nella grande Quaresima, il venerdì sera, con solennità il 5°.

* * *

To prostachtèn mistikòs lavòn en gnòsi en ti skinì tu losif spudhì epèsti o Asòmatos lègon ti Apirogàmo: O klìnas ti katavàsi tus uranùs chorite analliòtos òlos en sì; òn ke vlèpon en mitra su lavònda dhùlu morfin, existame kravgàzon si: Chère, Nìmfì animfette.

Si mori vesh porosinë e pë-rëndishme, Ëngjëlli zbriti në banesën e Josefit, dhe ia pruri Marisë mënjëherë lajmën. E epi me bashkëzbritjen qiellin mbi dhe, kur hyri i pandryshuar në gjirin tënd, dhe atë kur e shoh me sy, të mishëruar si rob, çuditem dhe të thërres me zë: Gëzohu, nuse e panusësuar.

Quando l'Angelo seppe la missione arcana si recò subito alla casa di Giuseppe e alla Vergine disse: "In te si racchiude Colui che, discendendo, fa abbassare i cieli e resta immutato. Io vedendolo prendere forma di servo nel tuo seno, estatico, esclamo a Te: Salve, o Sposa inviolata!".

Stanza e parë.

Ëngjëlli kryetar u dërgua prej qiellit, që t'i thotë Virgjërshës: "Gëzohu!". Dhe kur të pa që u mishërove bashkë me zërin ëngjëllor, çuditej dhe qëndronte, tue i thirrur kështu:

Gëzohu ti, me anën e së cilës do të shkëlqenjë gazi; gëzohu ti, me anën e së cilës do të humbasë mallkimi.

Gëzohu, o ndjellje e Adamit të rënë; gëzohu, o çpërblim i loteve të Evës.

Gëzohu, o lartësi, ku mendjet njerëzore nuk arrijnë dot; gëzohu, o thellësi, ku sytë e Ëngjëjve nuk shikojnë dot.

Gëzohu, se je froni i Mbretit; gëzohu, se e mban atë, që i mban të gjitha.

Gëzohu, o yll, që siell diellin; gëzohu, o Nënë, që mishëron Perëndinë.

Gëzohu ti, me anën e së cilës përsëritet natyra; gëzohu ti, me anën e së cilës foshnjërohet Krijetari.

Gëzohu, nuse e panusësuar.

Tue parë veten të kulluar e Shenjta, i thotë me guxim Gabrielit: Lajma jote e çudiçime më duket e pabesuarshme për shpirtin. Se qysh po flet për një foshnjëlindje të pafarëshme, tue thirrur: Alliluia.

Parte prima

L'Angelo, che tiene il primato, fu mandato dal Cielo a recare il saluto alla Madre di Dio; e al vederti, o Signore, in una al suo saluto prendere corpo umano, rimase attonito, ed estatico a Lei diceva:

Salve, Tu per cui risplenderà la gioia; salve, Tu per cui cesserà la maledizione.

Salve, o riabilitazione del caduto Adamo; salve, o riscatto delle lacrime di Eva.

Salve, o altezza inaccessibile ad umane intelligenze; salve, o profondità inscrutabile anche agli occhi degli Angeli.

Salve, perché sei il seggio del Re; salve, perché porti Colui che tutto sostiene.

Salve, o astro che ci manifesti il Sole; salve, o grembo d'incarnazione divina.

Salve, Tu per cui si rinnova il creato; salve, Tu per cui diviene pargolo il Creatore.

Salve, o Sposa inviolata!

La Santa Vergine, sapendosi legata alla purezza, animosa risponde a Gabriele: Lo strano tuo parlare è per me inammissibile. Come mai parli tu di concepimento in seno virgineo? esclamando: Alleluia.

Tue kërkuar të mësonjë dijë të paditur, Virgjëresha i thërriti meshëtarit: “Si është e mundur që të lindë një bir prej një gjiri virgjëror? Thuajmë.”. Dhe ai i tha me frikë tue thirrur kështu:

Gëzohu, o nisjatore e një këshille të fshehtë; gëzohu, o besë e atyre, që falen në heshtje.

Gëzohu, o parëthënje e çudivet të Krishtit; gëzohu, o nisje e doktrinave të tij.

Gëzohu, o shkallë qiellore, me të cilën zbriti Perëndia; gëzohu, o urë, që shpie prej dheut në qiell.

Gëzohu ti, që kapërcen dijen e të urtëvet; gëzohu ti, që ndriçon mëndjen e besnikëvet.

Gëzohu, o çudi e shumëfamëshme e Ëngjëjvet; gëzohu, o plagë e shumëvajtuarshme e demonëve.

Gëzohu, ti që linde dritën pa tregim; gëzohu ti, që nuk dhe ndonjëshpjegim

Gëzohu, nuse e panusëruar.

Fuqia e të Lartit e hiesoj ahere të pamartuarën, për foshnjëlindje, dhe e çfaq gjirin e saj të mirëpëmëshme, si një arë gazmore për të gjithë ata, që duan të korin shpëtimin, tue kënduar kështu:

Alliluia.

Tue patur gjirin hyjpritës, Virgjëresha rendi tek Elisabeta; dhe foshnja e asaj gëzohej, tue e marrë vesh përshëndoshjen; dhe me këcejtje, si me këndime, i thërriste Virgjëreshës:

Gëzohu, o hardhi me fletë të pashkuara; gëzohu, o arë me pemë të thjeshta.

Gëzohu, ti, që lulëzove bujkun njeridashës; gëzohu ti, që mbive mbjellësin e jetës.

Gëzohu, o arë që solle plotësi mëshirash; gëzohu, o tryezë, që mban lirësinë e ndjesave.

Gëzohu, se lulëzon luadhin e dëfrimit; gëzohu, se gatit limanin e shpirtravet.

Cercando la Vergine di conoscere la misteriosa novella, rivolta al messaggero soggiunse: Dimmi, da clastro verginale com'è possibile che venga in luce un pargoletto? - Ed egli riverente soggiunse a Lei esclamando:

Salve, o iniziata all'ineffabile consiglio; salve, o depositaria dei misteri che impongono silenzio.

Salve, o preludio dei prodigi di Cristo, salve, o compendio dei dogmi che Lo riguardano.

Salve, o scala sovraceleste per cui discese Iddio; salve, o ponte che tragitti i mortali dalla terra al cielo.

Salve, o degli angeli celebrato stupore; salve, o dei demoni terribile sconfitta.

Salve, ché generasti misteriosamente la Luce; salve, ché a niuno rivelasti il modo.

Salve, ché trascendi la cognizione dei sapienti; salve, ché illustri dei fedeli le menti.

Salve, o Sposa inviolata!

La virtù dell'Altissimo adombrò allora la Vergine pura, affinché concepisse; e dimostrò il fertile seno di Lei qual soave campo a tutti coloro che vogliono mietermi salvezza, salmeggiando: Alleluia!

Portando Iddio nel grembo, corse la Vergine ad Elisabetta, e il pargoletto di costei riconobbe subito quel saluto, ed esultò; e con salti, quasi cantici, verso la divina Madre esclamava:

Salve, o ramoscello dell'immarcescibile pianta; salve, o possesso dell'incorruttibile frutto.

Salve, ché allevi il Coltivatore filantropo; salve, ché hai dato la vita al Creatore della nostra vita.

Salve, o suolo germogliante dovizia di misericordie; salve, o mensa che presenti copia di propiziazioni.

Salve, ché fai rifiorire il paradiso delle delizie; salve, ché appresti alle anime il porto.

Gëzohu, o temjan i mirëpritur i nërmjetimit; gëzohu, o ndjesë e tërë botës.

Gëzohu, o mirëdashje e Perëndisë për njerëzit; gëzohu, o guxim i njerëzvet përpara Perëndisë.

Gëzohu, o nuse e panusëruar.

Tue patur përmbrenda një shqote prej mejtimesh të dyshimta, Josefi i urtë u trullua, tue parë ty të pamartuarën, dhe tue të kujtuar martesëvjedhëse, po kur e mësoi mishërimin prej Shpirtit të Shenjtë, tha: Alliluia.

Ode I.

Anixo to stòma mu * ke plirothisete pnèvmatos, * ke lògon erèfxome * ti vasilidhi Mitri; * ke ofthisome * fedhròs panighirizon, * ke àso ghithòmenos * tàftis ta thàvmata.

Iperaghia Theotòke, sònson imàs.

Christù vùvlon èmpsiכון * esfraghismènin se Pnèvmati, * o mègas Archànghe-
los, * Aghni, theòmenos * epefòni si: * Chère, charàs dhochion, * dhi'is tis Promitoros * arà lithìsete.

Dhòxa Patri ke liò ke Aghio Pnèvmati; ke nin ke aì, ke is tus eònas ton eònon. Amin.

Adhàm epanòrthosis, * chère, Parthène Theònimfe, * tu Adhu i nèkrosis; * chère, panàmome, * to palàtion * tu mònu Vasilèos; * chère, thròne pìrine * tu Pando-kràtoros.

Ode III.

Tus sus imnològus, Theotòke, * i zòsa ke àfthoros pighì, * thiason singrotìsan-

Salve, Tu gradito incenso d'intercessio-
ne; salve, Tu che riconcili il mondo intero.

Salve, o benevolenza di Dio per i mortali; salve, o fiducia dei mortali verso Dio.

Salve, o Sposa inviolata!

Una tempesta di opposti pensieri sentì in sé il savio Giuseppe. Si turbò: ti sapeva Vergine, ed or ti sospetta legata in segreto coniugio, o Immacolata. Ma, come apprese il tuo concepimento per opera di Spirito Santo, disse: Alliluia!

Ode I.

Ja gojën e hap nani, i frymëzuar prej Shpirtit Shënjt, dhe këngë do t'i këndonj, Mëmës së madhe mbi thron, dhe do t'a kremtonj me valle, buzëqeshur, me zë do t'i shpall kudo gjithë çuditë e saja.

Gjithshënjtja Mëm'e Perëndisë, shpëtona Ti.

Si libër të Zotit Krisht, të hirësuar preej Shpirtit Shënjt, të pa Kryeëngjëlli, Mari Hyjlindëse, dhe të tha kështu: Lumë ti që sjell gëzimin; mallkimi stërgjyshëror prej teje nani u çduk.

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shënjtë; nani e përherë, e në jetët e jetëvet. Amin.

Adamin e ngrëjte lart, o Virgjëreshë Hyjlindëse, dhe Pisën e shtrin për dhe, o Zonj' e Shënjtë Mari; lum' ti, o pallat i Zotit edhe mbretit, lum' ti, o i larti thron i përandorit Krisht.

Kënga III.

O Zonjë dhe Mëm' e Perëndisë, burim i pasosur jetësor, ti shiguroji gjith' ata,

La bocca io aprirò, riempita dallo Spirito, un cantico scioglierò alla Regina Madre, e mi mostrerò festoso ed esultante, con giubilo canterò le sue meraviglie.

Madre di Dio tutta santa, salvaci tu.

Di Cristo libro vivo sigillato dallo Spirito, vedendoti l'Arcangelo, a te gridava così: Salve, o pura di gioia portatrice, per te verrà tolta d'Eva la colpa.

Gloria al Padre e al Figlio e allo Spirito Santo, ora e sempre, e nei secoli dei secoli. Amin.

Adamo hai tratto su, Vergine Sposa divina, dell'Ade il terrore, o tutta pura, sei tu. Salve reggia dell'unico Sovrano; salve, trono fulgido dell'Onnipotente.

Ode III.

O Madre di Dio, fonte viva ed inesauribile sei tu; deh, accogli i tuoi devoti, che a

das * pnevmatikòn sterèoson; * ke en ti thìa dhòxi su * stefànon dhòxis axioson.

Iperaghìa Theotòke, sòsson imàs.

Stàchin i vlastisasa ton thìon, * os chòra anìrotos safòs, * chère, èmpsiche tràpeza, * àrton zois chorisasa; * chère, tu zòndos ìdhatos * pighì akènotos, Dhèspina.

Dhòxa Patrì ke liò ke Aghìo Pnèvmati; ke nin ke ài, ke is tus eònas ton eònon. Amin.

Dhàmalis ton mòschon i tekùsa * ton àmomon, chère, tis pistìs; * chère amnàs kiisasa * Theù amnòn ton èronda * kòsmu pandòs ta ptèsmata; * chère thermòn ilastirion.

Kondakion

Ti ipermàcho stratigò ta nikitìria, os litrothìsa, ton dhinòn efcharistìria, anagràfo si i pòlis su, Theotòke. All'òs èchusa to kràtos aprosmàchiton, ek pandìon me kindhìnon elefthèrososon, ìna kràzo si: Chère, Nimfi animfèfte.

qè tè këndojnë plot me zell, dhe lart në qiell, ku mbretëron, kurorëzoji me çdo lavdi.

Gjithshënjtja Mëm'e Perëndisë, shpëtona Ti.

Kallinë qiellor ti na ke mbi-rë, si arë pa bujk dhe pa lërim; lum' ti, altar i shpirtëshëm, ku buk' e jetës u vu; lum' ti, burim i ujëvet, qè japin jetë, Hyjlindëse.

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shënjtë; nani e përherë, e në jetët e jetëvet. Amin.

Mishqerrë qè demin na ke lindur, qiellor për besnikët pa cënim, lum' ti, o del' e hyjëshme, se qengjin Perëndi na dhe, mëkatin botëror qè ngre; gëzohu, Zonjë nërmjetëse.

Shkurtorja.

Përlufteshës gjenerale këngët mundëse, si përhirim qè e shpëtove prej tmerreve, populli yt po të përshkruan, o Virgjëreshë; po sikundër ke fuqi të paluftuarshme prej çfaredo rreziku shpëtomë, se po të thërres: Gëzohu, nuse e panusëruar.

te si volgon lieti, e rendili partecipi di tua corona di gloria.

Madre di Dio tutta santa, salvaci tu.

La spiga divina hai generato, qual campo incolto e senza agricoltor; salve, altare spiritual, dov'è il pan di vita; salve, Signora, fonte di viva acqua inesauribile.

Gloria al Padre e al Figlio e allo Spirito Santo, ora e sempre, e nei secoli dei secoli. Amin.

Il puro vitello hai generato, o mistica Madre, a ogni fedel; salve, ché hai concepito l'Agnel di Dio, che toglie del mondo inter le colpe, propizatorio fervido.

Kondakion

Madre di Dio, mia difesa, a Te innalzo l'inno di riconoscenza e di vittoria io, tua città, salvata da sciagure orribili. Tu però che hai potenza invincibile, deh, mi salva da ogni sorta di pericoli, sicché esclami a Te: Salve, o Sposa inviolata.